

A krisztusi áldás teljességének megszerzése

David Wilkerson February 3, 2003

Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a Krisztus evangéliuma áldásának teljességével megyek" (Róm. 15:29). Pál ezeket a szavakat a római keresztényeknek írta. Azt mondta, "Nincs kétségem afelől, hogy mikor találkozunk Krisztus áldásának teljességével lesztek eltelve."

Minden keresztény hívőnek tudnia kell amire az Apostol felhívja figyelmünket, hogy Krisztus áldásának birtoklása nem ugyanaz mindenki számára. Némely hívő elnyeri ennek az áldásnak a teljességét, ami igazában mindannyiunk célja, minden hívőnek be kellene lépnie az Úr áldásának teljességébe, de mások csak kisebb mértékben teszik magukévá azt.

Az Efézusbeliekhez írt levelében Pál arra sűrgtet mindenkit, hogy a legteljesebb áldást keressék, "Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint . míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságára, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére . és megismerjétek a Krisztusnak minden ismeretet felül haladó szeretetét, hogy ekképpen beteljesedjétek az Istennek egész teljességéig." (Efézus. 4:7, 13, 3:19)

Figyelj ezekben a versekben a "teljesség" szóra. Ennek a szónak a görög jelentése amit Pál itt használ, "befejezni azt a feladatot, mely teljesen betölt" vagyis azt az Isten adta feladatot, mely szerint életünkben Krisztus teljes áldásának megszerzésére törekszünk.

Pál tovább magyarázza, "Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik." (4:5-6) Egyszerűen azt mondja, hogy az Atya, Fiú, és a Szentlélek az Ő gyermekeiben lakozik. Jézus megígérte, ". az én Atyám szereti azt . és ahhoz megyünk és annál lakozunk." (Lásd János 14:23). Pál rámutat arra, hogy mindannyian egyenlő joggal járulhatunk az Úrhoz. Mindannyiunknak egyenlő esélyünk van az egyre növekvő áldásra. Igazában Pál szerint "a Krisztusi áldás" folytatólagosan kellene hogy növekedjen életünkben.

Gondolj csak a hihetetlen mértékű Krisztusi áldásra Pál életében. Ez az ember Jézustól személyesen kapott kinyilatkoztatásokat. Azt írja, hogy Krisztus megjelent előtte. Persze Pál jóltudta, hogy ő nem tökéletes még, de azt is tudta kétség nélkül, hogy nem volt semmi az életében ami Krisztus áldását hátráltatta volna.

Pál azt mondja, "Tudom pedig, hogy mikor hozzátok megyek, a Krisztus evangéliuma áldásának teljességével megyek." (Róm. 15:29) A Krisztussal telt életbe vetett bizalommal mondta , "Ebben gyakorlom pedig magamat, hogy botránkozás nélkül való lelkiismeretem legyen az Isten és emberek előtt." (Ap.Csel.24:16)

Lényegében amit mond, "Életem egy nyitott könyv az Úr előtt, nem rejtegetek szívemben titkos bűnt és így nincs vitája velem. Megnyilvánulásai mint áldások ömlenek reám. Így mikor prédikálok nektek nem emberi okoskodást hallotok, nem halott, tudálékos teológiai prédikációkat, hanem Isten saját szavait halljátok."

Krisztus teljességének nincs semmi köze az anyagiakhoz. Természetesen az egészséges földi javak, Isten kegyelmes kezébőlvaló áldások, de Pál itt egy sokkal nagyobb áldásról beszél. A görög szó amit "áldásra" használ, Isteni dicséretet jelent, mintha az Úr azt mondaná, "Nagyszerű, jól tetted!"

Röviden, az áldás amire itt Krisztus utal az egy olyan élet ami kedves Isten előtt. A Szent Lélek által adja ezt a belső érzést, mely szerint Isten életünkre néz és azt mondja, "Meg vagyok elégedve veled fiam, lányom. Nincs semmi közöttünk ami hátráltatná egyességünket és kapcsolatunkat."

A Zsidókhöz írt levél szerkesztője így összegezi Krisztus áldásának teljességét: "A békeesség Istene pedig aki kihozta a halálból a juhoknak nagy pásztort, örök szövetség vére által ami Urunkat Jézust. Tegyen készségesekké titeket minden jóra, hogy cselekedjétek az Ő akaratát, azt munkálván ti bennetek ami kedves Ő előtte a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség örökkön örökké." (Zsid. 13:20-21)

Szeretek ilyen emberek környezetében lenni, akik ilyen krisztusi életet élnek. Egy illat veszi körül őket, bizonyosságul, hogy Jézussal voltak. Mint Pál, az ilyen szentek Istentől kapott elégedettséggel vannak betelve. Vágyakozva várnak, hogy Krisztus jelenlétében lehessenek és éhségük állandóan növekszik a Úrral való meghittség iránt. Jézusról beszélnek állandóan, és szeretetét és szentségét árasztják.

Az ilyen emberek élvezik az életet, de elkerülik a bolond beszédet. Teljesen elválasztott életet élnek ettől a világtól. Isten áldása látható életükben és családjukban. Lehetnek szegények, de életüket az Úr megáldja.

Ne értsétek félre, ezek is átmennek a szenvedés és megpróbáltatás időszakain, de mint Pál, habár néha levertséget éreznek, de ez nem pusztítja el őket. És sohanem adják fel a harcot. Meg vannak győződve arról, hogy befejezik az élet útját hittel és szolgálatukat Isten tetszésére.

Ennek az üzenetnek a célja az, hogy felfedezzük mi hátráltathatja Krisztus teljességét életünkben.

Pál a Galáciabelieket kérdezte, "Jól futottatok; kicsoda gátolt meg titeket, hogy ne engedelmessédjétek az igazságnak? Ez a hitetés nem attól van aki titeket hív. Kis kovász az egész tésztát megkeleszti." (Gal. 5:7-9)

Pál itt a gondolkodásmódra utal, egy hittételre vagy teológiára. Azt kérdezi, "Mi van az életetekben ami visszatart Krisztus áldásának teljességétől? Jól futottatok, imádkoztatok és szorgalmasak voltatok a jó cselekedetekben. De valami történt, nem látom növekedésetek, ehelyett visszaestetek és magatokban bíztok. Nem érzékelem Krisztus édes illatát rajtatok mint a múltban. Bizodalmatok, tisztánlátástok eltűnt. Valami hátráltat titeket.

Mi lehetett ami erre az útra térített? Akármilyen is az, nem Istentől van. Igazában hiszem, hogy "kovász" van köztetek, valamiféle megalkuvás. Felhő takarja el szívetek, valami visszatart és ez Istennel állít szembe. Mi az?

Ismerek sok hívőt akiket Isten hatalmas módon használt. Önmehtagadó, imádkozó hívők. De valami történt velük, valami visszatartotta őket Krisztus áldásának teljességétől.

Több ilyen pásztor ismerek. Győzedelmesen jártak az Úrral, de valami belopódzott életükbe, valami kompromisszum, és idő teltével megbékéltek vele. Gyakran a hátráltató "kovász" egy egyedül álló bűn.

Pál azt kérdezi, "Mi történt? Mi hátráltatta Krisztus áldásának teljességét életetekben? Milyen "kovász" lopódzott belétek?"

Még az Istenfélő Illés is megakadályoztatott, hogy belépjen Isten áldásának teljességébe.

Isten csodálatos mértékben használta Illés prófétát, aki megtört szívvel osztotta meg az Úr fájalmát Izrael visszahanyatlása miatt. Ez a próféta hatalmas csodákat művelt Isten nevében. Mégis mint Mózes akit Isten nem engedett be az Ígéret földjére, Illés visszamaradt az Isteni áldás teljességétől.

Ismeritek Illés történetét, győzelmét Kármel hegyén. Ez az istenfélő próféta tüzet imádkozott le az égből és leölte Baál prófétáit. Ezután esőért imádkozott és annyi eső esett, hogy a több éves szárazságnak vége lett Izraelben. Mikor a nép látta mindezt azonnal bűnbánatot tartott, elfordult a bálványoktól és visszatért az Úrhoz.

Itt szeretném a történetet folytatni, amikor a nép a főváros, Jezréel felé rohant, a történetek hihetetlen hírével. Illés megelőzte a lovas szekereket is, és megállás nélkül 32 km-t futott. A Biblia azt mondja, "És lön az Úr keze Illésen." (1 Királyok 18:46) amint igyekezett előre, Illés egy Isteni küldetésben volt. "Az Úr keze" rajta volt, vagyis vezette őt. Isten egy céllal küldte Illést vissza Jezréelbe. Mi volt ez a cél?

Valami amit Illés kiáltott Kármel hegyén feleletet ad erre, ". mindezeket a te parancsolatod miatt cselekedtem." (1 Kir.18:36) Vagyis, "Uram tudasd mindenkivel, hogy te szolgálatodban teszek mindent. Amit itt ma tettem,

egyszerűen a te parancsolatod volt, melyet imádságon keresztül kaptam meg.

De a gonosz Jézabel királynő hallott a tettekről. Mikor meghallotta, hogy Illés megölte hamis prófétáit, halállal fenyegette meg. A Biblia azt írja, "És Akháb elbeszélte Jézabelnek mindazokat, melyeket Illés cselekedett és a többek között, hogy hogyan ölte meg mind a prófétákat. És követet küldött Jézabel Illéshez, mondván, ezt cselekedjék velem az istenek és úgy segéljenek, ha holnap ilyenkor úgy nem cselekszem a te életteddel, mint ahogy te cselekedtél azoknak életükkel. Amit mikor megértett, felkelvén elment, vigyázzván az ő életére." (19:1-3) Illés életét féltve menekült.

Több Bibliai magyarázó hiszi, hogy Illés nem félt Jézabeltől. Mivel misszióját befejezte Kármel hegyén, Isten a pusztába vezette őt, egy fontos lecke tanítása céljából. Vagyis nem volt Isten terve az, hogy Illést visszaküldje Jezréelbe.

Magam részéről nem értek egyet ezzel a magyarázattal. Ez a szöveg igazi értelmének félremagyarázása. Hiszem, hogy Illés azért szaladt vissza Jezéel felé, hogy megölje Jézabelt.

Csak fontold meg; Isten nem akarta, hogy Jézabel újra felállítson egy újgonosz papságot. Miért parancsolta Isten hogy 400 prófétát megöljön, de életben hagyja a bálványimádás anyját? Mikor az Úr előkészíti népét áldására, nemcsak bűnbánatot kíván, hanem a bűn teljes, gyökeres elpusztítását, hogy egy szent és tiszta életbe léphessünk. Csakis ekkor fogjuk megismerni a teljességet.

Hiszem, hogy a Biblia szerint Jézabel halálra volt ítélve. A Jelenések Könyvében Jézus figyelmezteti a Thiatirabeli gyülekezetet, "Tudom a te dolgaidat és szeretetedet, szolgálodat és hitedet és tűrésedet és hogy a te utolsó cselekedeteid többek az elsőnél. De van valami kevés panaszom ellened, mert megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek aki magát prófétának mondja, hogy tanítson és elhitesse az én szolgálmat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek .

"Íme én ágyba vetem őt és azokat akik vele paráználkodnak nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek az ő cselekedeteikből. És az ő fiait megölöm halállal és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és mindeniteknek megfizetek a ti cselekedeteitek szerint." (Jelenések 2:19-23)

Krisztus egy szeretetteljes gyülekezethez beszél, hittel, türelemmel, jó tettekkel telt gyülekezethez, mégsem birtokolták Krisztus áldásának teljességét. Miért? Valami volt közöttük ami hátráltatta, ami visszatartotta őket Krisztus áldásának teljességétől. Jézus azt mondta, "Valami van köztetek ami hátráltatja teljességemet bennetek, és pedig hogy nem bántok el a Jezabel szellemmel, hanem megengeditek, hogy elcsábítson egyeseket". Krisztus abszolút tisztaságot követel, ha áldásának teljességébe kívánunk lépni; muszály, hogy minden bűnt és bálványt kitepjünk szívünkől.

Mi az a bűn amit ez a Jezabel képvisel? A név, Jezabel, szimbolikus. A héberben "tisztá, szűzies?"-t jelent egy kérdőjellel. Vagyis bizonyosan nem az, inkább tisztátlan. Jezébel a tisztátlanság, és vágyak szellemét jelképezi.

Némely bibliamagyarázó nem is hiszi, hogy ez volt az igazi neve Akháb feleségének, inkább az író ezt a becstelen nevet használta, hogy a királynő karakterét jellemezze. Például, János használta az "antikrisztus" nevet annak személyét, szellemét jellemezve. Ugyanez volt igaz a "sárkány" névre ami nem csak Sátánt jelképezte, de akárki mást is akit Sátán kontrollál.

Leegyszerűsítve, hogy Jezébel egy csábító propaganda a pokolból, és célja, hogy Isten szolgálait elpusztítsa, mindazokat akiket az Úr felkent és megérintett. Erre mutat a Kármel hegyén történekről szóló szöveg. Gondoltál arra, hogy honnan jöttek Baál prófétái? Nem külföldről jöttek, hanem Izraeliták voltak, Isten választottjai, de elcsábították őket Jezébel ördögi tanúi.

Nem kétlem, hogy Illés erre lett elhívatva; hogy mint Isten eszköze, húzzale ezt az ördögi erősséget Izraelben. Illésismerte az Urat és felismerte hangját. Olyan erővelimádkozott, hogy a mennyek nem adtak esőt aztán pedig megnyíltak. Mikor palástjával a folyó vízéreütött, a vizek szétváltak. És feltámasztotta a fiút a halottakból. Illés nyilvánvalóan természetfeletiekben működött. Egyszer kijelentette Akhábnak "Illés van itt!" Micsoda bátorság!

De most a hatalmas próféta is félelemmel telve futott el.
A harc amely Illés és Jezabel között kezdődött ugyanaz, amelyet ma is megvívunk.

Ugyanez a csata ma is folytatódik Isten egyházában. Csak gondold egy olyan igazi hívőre mint Illés. Isten munkájára feláldozott, szorgalmas, türelmes, hit által él, szolgál másokat, több és több jó munkában vesz részt. De valami hátráltatja életét. Ez a hívő egy bizonyos mértékben birtokolja Krisztus életét: megváltott, megigazult és az Atya dolgaival tölti életét, de az Úr azt mondja, "Valamit ellened tartok, valami pusztító dolgot engedél belépődni életedbe. A Jezabel szellem elcsalt és hátráltat abban, hogy engem kövess."

". megengeded amaz asszonynak, Jézabelnek . hogy tanítson és elhitesse az én szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és a bálványáldozatokból egyenek." (Jelenések 2:20) Jézus nem egy tényleges asszonyról beszél itt aki az Egyházban arra tanít, hogy hogyan paráználkodjanak. Nem. Azokról a dolgokról beszél amelyeket megengedünk, hogy félre fordítsák hitünket: a TV, az Internet, testi vágyaink. Ezek az erőteljes csábítók.

És mikor Jézus a bálványáldozatok evéséről beszél nem ételről beszél. Olyan keresztényekről beszél akik az ördög asztalánál étkeznek. Az ilyenek talán hangosan dicsérik az Urat a templomban, de miután hazamennek odaadják elméjüket az elképzelhető legrosszabb szexuális, erőszakos történetekre.

Még a világi vélemény is elítéli az ilyesmit. A New York Times-szal való társalgás folyamán egy híres fiatal színész kérdezték: foglalkozott-e valaha is pornográfiával, mint sok hollywoodi színész. A fiatal ember válaszolt, "Nem engedhetem meg hogy elmémet ilyen szenny töltsen be. Azok akik pornográfiával foglalkoznak, nem képesek kontrollálni gondolkodásukat. Gondolataikban állandóan azokat a pornó képeket látják. Én ezt nem engedhetem meg nem csak magamnak, de akármelyik hivatásos színész sem fog ilyesmivel foglalkozni." Szomorú, de sok keresztény hívő nem tud ilyen fejelemzettségről beszámolni.

Gyakran mikor a Jezabel szelleme el akar csábítani, azt suttogja, "Sokat dolgoztál, kell hogy pihenj, ideje, hogy szórakozz. Kegyelem alatt vagyunk és Isten nem olyan szigorú. Menj és élvezd azt a bizonyos TV előadást amit mindig kihagysz. Vagy menj és bérelj ki azt az izgalmas videót. Ha túl messze távolodsz, mindig vissza jöhetsz Jézus vére által, és megint tiszta leszel."

Nem! Jézus azt mondja, még ha csak szívedben is adod oda magad egy vágnak, házasságtörést követtél el. Kijelenti lángoló szemekkel, "Adtam néki időt, hogy megtérjen az ő paráználkodásából; és nem tért meg." (Jelenések 2:21) Jézus itt Isten elcsábított gyermekeiről beszél akiket a Jezabel szellem elcsábított.

Az Úr így szól ezekhez, "Kegyelmes vagyok és nagyon türelmes voltam, adtam nektek elég időt, hogy megtérjeteek és hátat fordítsatok bűneiteknek. Küldtem prófétákat, beszéltem hozzátok a szószékről, figyelmeztettek barátaitokon keresztül. Szent Szellemem szeretetben szólt hozzátok, de mégsem tértetek meg.

Arra vágyom, hogy belépjeteek áldásom teljességébe, minden segítséget elétek tartam, mégis mint koldusok éltek. Ez egy nagy probléma és nem fog eltűnni míg végül ellene nem álltok ennek a hátráltató erőnek." Gondold bele Jezabel életben hagyásának következményeibe.

Jézus elmondja nekünk mik a következmények:

- "Ímé én ágyba vetem őt." (2:22) A görög fordítás erre, "kifáraszt, megfutamít". Folytatólagos félelmet, fáradtságot, állandó menekülést jelent.
- "Nagy nyomorúságba." (2:22) A görög itt feszültséget, problémákat, levertséget jelent.
- "És az ő fiait megölöm halállal." (2:23) Akik Jezabellel kötöttek szövetséget, ha meg nem térnek, halál lesz a végük.

Miért bánik az Úr ilyen szigorúan azokkal, akik Jezabellel mentek "ágyba"? Mert mindazok akik az Urat szolgálják ezt nagyon komolyan kell venni, "és megtudják a gyülekezetek mind, hogy én vagyok a vesék és szívek vizsgálója; és megfizetek mindeniteknek a ti cselekedeteitek szerint." (2:23)

Ezek a szavak nem egy ősi ó-testamentumi próféta szavai, hanem Jézus saját figyelmeztetése a kegyelem idejében. Azt mondja, "Mindenki aki az én gyülekezetemben van tudja, hogy a Jezabel szellemet le kell rombolni, ennek a szellemnek meg kell halnia, másképpen soha nem fogjátok megismerni áldásom teljességét."

Nézzük csak meg Illést megint. Szerintem ő a Biblia egyik legerőteljesebb személyisége, mégis hagyta, hogy Jezabel életben maradjon. Illés ok nélkül hibázott küldetésében.

Mi volt Illés kudarcának gyökere? Jezabelnek nagyobb erőt tulajdonított mint Istennek. Csak fontold meg: A Kármel hegy győzelme után ébredés tört ki az országban, az emberek meg voltak győzve és bűnbocsánattal megtértek. Jezabelnek nem volt ereje többé, ha megkísérelte volna Illés legyilkolását, a nép védelmébe vette volna a prófétát, de Illés a fenyegetéstől megijedt és elvesztette hitét.

Érted, hogy mi az üzenet célja? Isten aki megváltott minket, aki győzelmet adott bűneink felett, és csodákat művelt életünkben el tud pusztítani akármilyen Jezabel-vágyakozást. Le tud rombolni minden erősséget, ki tud ölni minden bűnt, és ki tud szabadítani az ellenség hatalmából.

Sok vívódó keresztény hívő azt gondolja, "Ez a szokás bennem ellenállhatatlanul erős. Hol van a győzelem?" És az ellenség suttog, "Isten nem hallja imádat, add fel a harcot, imáid ellenére is el fogsz bukni." De az Úr válaszol, "Nem! Nincs olyan hatalom, olyan Jezabel szellem, aminek uralma van rajtatok."

Illés úgy tett mint legtöbb hívő: elfutott. Dávid is ír erről, hogy el szeretne repülni a pusztába, mint a madár. Jeremiás próféta egy egyedül álló kunyhóba kívánt elbújni valahol a pusztában. De ezek a hívők, akik ilyesmire vágyanak, igazában a megpróbáltatások ellen menekülnek.

Később Dávid is így következtetett, ". nem félek a gonosztól ." De Illés inkább futott és elbújt. Feladta a harcot és Jezabel élve maradt. Isten szereti szolgálóit félelmeiken és hibáikon keresztül.

Hiszem, hogy Illés történetében Isten egyik legkönyörületesebb tettét láthatjuk félelemmel telt szolgája iránt. Illés a pusztában egy fenyőfa alatt találta magát, mélységes levertséggel aludt el. De az Úr elküldte angyalát hogy ébressze fel és arra készítse, hogy egyen kenyeret és igyon vizet. Illés evett ivott, de levertségében elaludt megint.

Az angyal megint felébresztette egy második ajánlattal. És Isten szólt hozzá kedvesen, "Illés az út előtted hosszú, kelj fel, egyél mert erőd felett való utad van" (1 Királyok 19:7) Mintha azt mondta volna, "Barátom ez túl sok neked egyedül, veled vagyok."

Isten szeretete soha nem volt kétséges a próféta iránt. Nem számított, hogy szolgája hibázott, félelme, levertsége és vágya ellenére sem, hogy elfusson. Isten nagyon szerette Illést. És ugyanez igaz számunkra is akik szeretik Őt.

De Istennek egy másik üzenete is volt Illés számára. Egy irgalommal teli figyelmeztetés és ez ma is igaz. Azt kérdezte, "Mit csinálsz itt, Illés?" (19:13) Annak ellenére, hogy az Úr megbocsátott Illésnek, nem felejtette el az ügyet. Túlságosan szerette Illést ahhoz, hogy elfelejtse a történeteket.

Illés egy kifogással válaszolt, de Isten nem fogadta el. Megint feltette a kérdést, "Miért vagy itt?" Lényegében azt kérdezte, miért adtad fel a harcot, Illés? "Miért adtad felszolgálatodat? Honnan van ez a levertség?"

Végül is Isten elfogadta Illés felmondását. Lényegében az Úr azt mondta, "Nem kényszerítelek hogy folytasd a munkád, de helyedben Jehut kenem fel. Ő fogja betölteni küldetésed, Jezabel kivégzését."

A tény az, hogy ha abbahagyjuk szolgálatunkat, az Úr ezt megengedni. Nem fog kevésbé szeretni minket. Meg fogja engedni, hogy kisebb mértékben birtokoljuk Krisztus áldásának teljességét. Valóban mikor az idő eljött, hogy Illés hazamenjen az Úrhoz, egy tüzes mennyei szekér ragadta el őt. Illés nagy tiszteltben volt. De mint Mózes akinek nem volt megengedve hogy az Ígéret földjére belépjen, Illés soha nem vehette birtokba Krisztus áldásának teljességét.

Talán azt mondd, nincs problémám vágyakkal, nem vagyok egy házasságtörő vagy parázna. Köszönet az Úrnak a Jezabel szellem nem csábított el. Örömmel hallom ezt, de minden szolga életében akik be kívánnak Krisztus áldásának teljességébe lépni, egy Illési pillanat el fog jönni. Szembe fogtok állni azzal a legnagyobb, legellenállhatatlanabb ellenséggel, amellyel még még soha sem találkoztatok. És a Jezabel szellem harcolni fog veletek, azt suttogva, "Most el fogsz esni, számodra. mindennek vége van."

Mikor eljön ez az idő, ne gondoljatok menekülésre. Ne adjátok fel a harcot és ne veszítsétek el Isten ígéreteit. Álljatok ellene a Jezabel szellemnek. Az Úr azt mondta, hogy nincsen hatalma felettetek.

Még egy utolsó bizonyíték Isten kegyelmére. Annak ellenére is, hogy Illés nem fejezte be feladatát, Isten megadta

---

szolgájának az utolsó szót Jézabelt illetően. A Biblia azt írja, hogy Illés megprófétálta, "Az ebek eszik meg Jézabelt Jezréel kőfala előtt." (1Kir. 21:23) És pontosan ez történt. Jézabelt legyilkolták azon a helyen ahonnan Illés elmenekült, és a kutyák nyalták fel véréét. Isten megadta prófétájának az utolsó szót.

Kedves szentjeim, Urunk diadalmassá tett minket, és ez az Ő végső szava. Állj fel és harcolj. És Ő lesz az aki áldásának teljességébe vezet minket.

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2084/>